

- December 10.- én, karácsonyra felkészítő műsort megünnepeelve, a németek főznek ebédet amelyre mindenkit szeretettel várnak. 1:00 órakor kezdődik a programjuk.

- Idén december 17.- én, vasárnap, tartjuk a magyar karácsonyra felkészítő cserkész műsort. A Szent István Egyesület (SziE) finom ebédet főz amelyre mindenkit szeretettel vár. Délután 1:00 órai kezdéssel a cserkészek előadnak egy karácsonyra felkészítő műsort. Megkérjük a magyar asszonyokat, hogy hozzanak süteményt. Előre is köszönjük!

Betegeink;

- Rácz Károly Szabó István
- Bános Magdi Vodnákné Túri Ildikó
- Iván Teri Batta Eve nővér
- Szuromi Anzelm atya Zeller Kati és Róbert
- Juhász Kató Szolga Bálint
- Redler Mária Janet Rowe
- Muzsnal Rosália

Halottaink;

- Wendell Weiss Béres János
- Pedro Antonio Galdamez Kádár István atya
- Telekes Imre Mocsy Tamás

(Mk1:1-8) Senki nem szereti a sorbanállást. Jobb lenne a díjat futás nélkül elnyerni, learatni a termést magvetés nélkül, diplomát szerezeni tanulás nélkül. Mily jó lenne omlettet enni a tojás feltörése nélkül! És miért ne? Az Édenkertben Ádám és Éva állandóan ünnepeltek minden munka nélkül! A bűnbeséssel azonban egy ellentétes törvény lépett életbe: „Arcod veritékével eszed kenyeredet.” (Ter3:19) Úgy tűnik, némelyek időnként dacolnak e törvénnyel. Egy sportoló abbahagyhatja az edzést. Egyszeriben több az ideje és kevesebb az erőfeszítése. Hamarosan azonban kipukkad e hamis vásár buborékja, mikor a pályán leromlik a szereplése. „Nincs haladás fájdalom nélkül!” – ez a szabály a sportban. A hittudós ezt mondhatná: „Nincs karácsony advent nélkül!” Mi is semmiért akarunk valamit, kegyelmet bűnbánat nélkül. Az advent nélküli karácsony azonban csak további látszat-gazdagság. Világszerte ünneplik, míg a buborék előbb-utóbb elpukkan az arcunkba. Vágyaink azonnali kielégítése jó volt, míg az édenkert be nem zárult. Karácsony advent nélkül ugyan nem észszerűtlen, mégis csupán szöveg összefüggés nélkül, bizonyítás érvek nélkül, mint az Újszövetség Ószövetség nélkül. Beteljesülés annak megjövendölése nélkül, egy válasz a kérdés feltevése nélkül, végcélba jutás útterv nélkül. Nincsen beteljesülés a szív vágyakozása nélkül!

A mai evangéliumban találkozunk a történelem hosszú adventjének főszereplőjével, Keresztelő Jánossal. Ő az eljövendő messiás utolsó és legnagyobb hírnöke, aki megadja az advent igazi célját: ez a bűnbánat! A farizeusok az előfutártól azt várták, hogy sereget szólítson hadba. Ehelyett János a bűneik megvallására hívja őket! Mint a régi farizeusok, mi is félreérthetjük az advent igazi jelentését! Az pedig nem gyülekező a bevásárló központokba. Annak sem az ideje, hogy a hitelkártyánkon felhalmozódó egyre több tartozásunk miatt aggódjunk! Az advent a gyóntatószékbe hív. Itt az ideje az újévi elhatározásoknak, hiszen ez az egyházi év kezdete. Mondja hát a lelkem az Úrnak, „azt a bűnt nem követem el többé!”

A liturgiai évünk társszereplője Szent Miklós, népszerű nevén a Mikulás kellene legyen. Ám a tömegtájékoztató által támogatott, politikailag korrekt gondolat-rendőrség – a jövő megálmodott állami cenzorai – a karácsony főszereplőjeként hirdetik őt Jézus Krisztus helyett, akinek nyilvánosan még a nevét sem szabad említeni. Pedig Ő az örök Úr! Szt. Miklós a 4. században Myra városának püspöke volt. Különösen arról lett híres, hogy segítette a gyermekeket és a társadalmi igazságtalanság áldozatait. Fiatal korában történt, hogy egy teljesen tönkrement falubeli nemesember úgy határozott, hogy a három fiatal leánya utcalányként keressen dicstelen megélhetést. Miklós ruhába göngyölt arany pénzt dobott be az ember ablakán, majd elszaladt. Még kétszer megtette ugyanezt. Miklós ajándékai nemcsak az embert húzták ki a csávából, hanem a három leány kelengyéjét is biztosították, hogy férjhez mehessenek. A három bölcs számára az advent akkor kezdődött, mikor ajándékaikkal elindultak otthonukból a gyermek Krisztushoz. Készítsük hát mi is a legdrágább ajándékunkat az eljövételére – a földiek iránt érdektelen, teljesen neki szánt szívünket! Ámen!

(Mk1:1-8) No one likes to wait in line. We'd rather win without competing, harvest without sowing and receive a diploma without studying. If we could only make our omelet without breaking any eggs! And why not? In Eden, Adam & Eve celebrated continually without ever laboring! With their fall, however, a contrary law came into force: "By the sweat of your brow shall you eat." (Gen3:19) So we look for loopholes. An athlete might stop working out. Suddenly, he has more time and less grief. Soon, however, this "bubble" of false prosperity will burst in his face when his game deteriorates. "No pain, no gain!" is the rule for sports. A theologian might say: "No Advent, no Christmas!" We too want something for nothing, grace without renunciation. But Christmas without Advent is more false prosperity. The Advent-free Christmas celebrated in the world is another "bubble" destined to burst in our faces! Immediate gratification was good while it lasted, but Paradise has closed shop! Christmas without Advent isn't nonsense; it's merely text without context, a proof without arguments. It's something like the New Testament without the Old. Christmas without Advent is a fulfillment without its prophecy, an answer without its question, a final destination without an itinerary! In matters of the heart, there's no fulfillment without longing!

In today's gospel, we meet the star of history's long Advent: John the Baptist. He's the coming Messiah's latest & greatest herald, the one who gives Advent its true direction: repentance! The Pharisees expected the precursor to summon the troops to boot camp. Instead, John invites them to confess their sins! Like the Pharisees of old, we too can lose the true meaning of Advent! It's not a summons to the shopping center. Nor is it the season to be anxious about more & more debt on the credit card. Advent is an invitation to the confessional, a time to make New Year's resolutions, for it marks the beginning of the Church's new liturgical year. Say to the Lord, o my soul, "I'll never commit that sin again!"

The co-star of our liturgical Advent would have to be St. Nicholas – popularized as Santa Claus. However, the media-empowered politically correct thought-police – tomorrow's wannabe state censors – would recast him as the star of Christmas, instead of Jesus Christ, whose name mustn't be mentioned in public, though He is Lord forever! St. Nicholas was the fourth century bishop of Myra. He was known in particular for helping children and victims of social injustice. When Nicholas was still young, an impoverished nobleman of his village decided to send his three young daughters into the street to earn him an ill-gotten living. Hearing of the sinful plan, Nicholas wrapped some gold in a cloth and tossed it through the man's open window one night, then ran away. This happened two more times. Nicholas' gifts not only eased the man's poverty, they provided his three daughters with the dowries they needed to get married. Advent began for the Magi when they left their distant home with gifts for the Christ child! Let us also give Him the most precious gift of all: a selfless & undivided heart! Amen!